

Ahoj Peggy,
jak dlouho jsem tě neviděl,
tají ledy,
vítr by novou trávu sel.
Uvidím někdy úsměv tvůj
a uslyším smích, co slyším jak dřív.

Přichází čas, kdy struny hrají v moll,
někde je kaz, sháníš si náplast na svůj bol.
Jápak jsi dlouho neviděl
orla u zátoky, žiješ nudný roky.

Je opuštěná krajina větrných mlýnů
a nalezená je pravda co jsem ti říkal,
je zahalená do staré pavučiny slibů,
věrných kamarádství, přísah a souhlasů.

Buď tedy zdráv, za čas jak víno dozrajem,
a za mořem tam těžko si spolu zahrajem.
Dopis má končit v naději,
takže Ahoj Peggy znova tají ledy.

Je opuštěná krajina větrných mlýnů
a nalezená je pravda co jsem ti říkal,
je zahalená do staré pavučiny slibů,
věrných kamarádství, přísah a souhlasů.